

ПИСМО ДО СВЪТУЛКА

I.

Господинъ редакторе,

Бързамъ да изкажа голѣмата благодарностъ отъ малкитѣ Македончета за тъй хубавитѣ и разнообразни картини и списанието. Неописуема бѣ радостъта имъ, като видѣха списанието и картинитѣ. Азъ самъ се радвахъ, като гледахъ тѣхното настроение.

Но сълзитѣ ми рухнаха веднага отъ умиление, когато видѣхъ единъ ученикъ, скрито да цѣлува ликътъ на Престолонаследника. На въпроса ми, защо него е харесалъ най-много, детето отговори:

— Нали това е нашето хубаво царче!

с. Марена, Кавадарско

Миньо Джамбазавъ, учителъ.

II.

Драги редакторе,

Училищната ми община с. Стругово има 13 села македонски българи. Тия села сж авторитѣ на Илинденската епопея. Тукъ е историческото Смилево, селото на Даме Груевъ. Тукъ сж македонскитѣ: Батакъ, Перушица и Брацигово. Гласоветѣ на 833 ученици отъ първо отдѣление до първи класъ огласяватъ осемтѣхъ училища... Тия села сж планински. Едничкото богатство тукъ сж горитѣ. Но сърбитѣ сж ги опустошили. Презъ кжсата война сърбитѣ сж реквизирали и задигнали конетѣ, магаретата и каруцитѣ на селянитѣ, така, че днесъ тия селяни сж най-беднитѣ синове на свободна и обединена България.

Предъ насъ, учителитѣ стоятъ отворени за просвѣта 833 ученически очи и уста. Като гладни гарджета зѣятъ за българска книга, за българско писмо, но бацитѣ имъ ограбени отъ сърбитѣ не могатъ да имъ я доставятъ.

Ако обичате най-великото дѣло на свободна и обединена България, просвѣтата на токущо освободенитѣ ни братя и деца, то изпратете ни даромъ нѣколко течения отъ списанието Ви и детски приказки.

Изпратете ни ги, за да оздравимъ Македонската народна душа.

с. Стругово, Битолско.

Тод. Пасовъ, срѣдищенъ директоръ.

Умоляватъ се настоятелитѣ на „Свѣтулка“, които не могатъ да пласиратъ изпратенитѣ имъ книжки, да ги върнатъ обратно въ редакцията.

Печатницата, кждето се печата „Свѣтулка“ бѣше претрупана съ много работа, та тая книжка закъснѣ малко.

Молимъ да ни извинатъ абонатитѣ и читателитѣ.

Редакторъ Александъръ Спасовъ, ул. „Раковски“ 187, София, тел. 2-39-22

Печатница „Стопанско Развитие“, Веслецъ 5, — София, 1450/1941